

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ДНІ НАУКИ

ФІЛОСОФСЬКОГО ФАКУЛЬТЕТУ – 2016

МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
(20-21 квітня 2016 року)

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ ТА ВИСТУПІВ

ЧАСТИНА 3

Редакційна колегія: **А. Є. Конверський**, д-р філос. наук, проф., акад. НАН України (голова); **С. В. Руденко**, д-р філос. наук, доц. (заст. голови); **В. А. Бугров**, канд. філос. наук, проф.; **Т.П.Кононеко**, д-р філос. наук, проф.; **І. С. Добронравова**, д-р філос. наук, проф.; **Д. В. Неліпа**, д-р політ. наук, доц.; **М. І. Обушний**, д-р політ. наук, проф.; **В. І. Панченко**, д-р філос. наук, проф.; **А. О. Приятельчук**, канд. філос. наук, проф.; **М. Ю. Русин**, канд. філос. наук, проф.; **Є. А. Харьковщенко**, д-р філос. наук, проф.; **І.В.Хоменко**, д-р філос. наук, проф.; **В. Ф. Цвих**, д-р політ. наук, проф.; **Л. О. Шашкова**, д-р філос. наук, проф.; **П. П. Шляхтун**, д-р філос. наук, проф.; **Я.А.Соболевський**, канд. філос. наук (відп.секр.); **В.Е.Туренко**, канд. філос. наук.

*Рекомендовано до друку
вченою радою філософського факультету
(протокол № 9 від 28 березня 2016 року)*

"Дні науки філософського факультету – 2016", Міжн. наук. конф. (2016 ; Київ). Міжнародна наукова конференція "Дні науки філософського факультету – 2016", 20-21 квіт. 2016 р. : [матеріали доповідей та виступів] / редкол.: А. Є. Конверський [та ін.]. – К. : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2016. – Ч. 1. – 183 с.

Адреса редакційної колегії: 01601, Київ, вул. Володимирська, 60, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, філософський факультет; (38044) 239 31 94

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей. Редколегія залишає за собою право скорочувати та редагувати подані матеріали. Рукописи та дискети не повертаються.

© Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
ВПЦ "Київський університет", 2016

В. В. Полупан, асп., НУХТ, Київ
serunder@mail.ru

СЕЛФІЗМ І СЕЛФІМАНІЯ

Часто, без цього дівчина просто не може вийти з дому. Вона займається цим під час навчання – на парах, на роботі, в ресторані, в клубі. А особливо, любить це робити з подругами в туалеті. Але, на жаль, в прогресивному суспільстві така доля не минула і хлопців. Вони, на відміну від дівчат, не дують губи і не фотографуються з букетами, а більше воліють пограти м'язами або сфотографуватися на тлі крутого авто. Йдеться про новий вид соціомедійної залежності – "селфізм" [Нечаев А. С. Почему люди постят свои selfie в соцсетях [Електронний ресурс] / Александр Сергеевич Нечаев – Режим доступу до ресурсу: <http://upsihologa.com.ua/selfizm-narcissizm-iphone.html>].

Селфі (англ. Selfie; від англ. self – сам, само) – вид фотографії, автопортрет, зроблений за допомогою камери смартфона, фотоапарата чи веб-камери. Може бути зроблений фотографуванням як власного вигляду так і його відображення у дзеркалі. Часто користувачі одразу завантажують селфі на власні сторінки у соціальних мережах [Селфі [Електронний ресурс]. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B5%D0%BB%D1%84%D1%96>].

Цей вид фотографії медіадослідники із Graduate Center у Нью-Йорку називають одним із феноменів електронної сучасності. Вперше поняття "селфі" з'явилося на австралійських інтернет-форумах у 2002 році і отримало широку популярність на початку 2010-х років через поширення мобільних пристроїв з фотокамерами та розвитком мобільних додатків, таких як Instagram.

Фіксуючи свій образ, людина свідчить, що цей образ її влаштовує. Що вона примирена з собою. Селфі приносить задоволення тому, що погоджуючись із собою як частиною буття, фотографуючись позбавляється від внутрішнього дискомфорту, який спонукає її до змін. "Я приймаю себе таким, який я є. Я не змінююся", – немов говорить собі людина, і їй стає трошки легше. Це – полегшення ледаря. Селфі заохочує духовну лінь.

Селфі привчає до поверховості. Важливо не те, що всередині, а те, що йде на камеру. Переживання не накопичуються. Власне кажучи, не переживаються. Те, що треба б пропустити через себе, відразу ж перетворюється в послання для інших, в репліку за допомогою міміки та жесту. Звичайно, існування фотографії не скасовує того, що за кадром людина залишається з пережитим один на один, але те, що були зроблені зусилля для завантаження переживання в кадр, в значній мірі знімає його глибину.

Селфі концентрують увагу людини на своїй персоні. Виходить, що людина цікавиться, насамперед, самою собою, а не тим, що її оточує. Подорож – стає низкою послідовних інсталяцій себе в різних історичних

або природних декораціях. Тепер навіть опиняючись в центрі якоїсь події, людина робить селфі на його тлі. Подія стає антуражем, покликаним підкреслити акт самореалізації. Таблоїд "New York Post" в 2013 році виніс на обкладинку фотографію дівчини, яка зробила селфі на тлі рятувальників, які намагаються зупинити самогубця, що збирається зістрибнути з Бруклінського мосту. Дівчину звинуватили в крайньому егоїзмі. Але така атмосфера селфі: що б не трапалося – це лише фон, на якому можна сфотографуватися [Culturolog.ru. Селфи. Самоутверждение в бытии [Електронний ресурс] / culturolog.ru. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: http://culturolog.ru/index2.php?option=com_content&task=view&id=2093&pop=1&page=0&Itemid=6.].

Що отримує людина разом з селфі?

Селфі – це найпростіша самореалізація. Яка не вимагає нічого, крім власного буття, ну і звичайно, мобільного телефону. За допомогою селфі людина підтверджує факт свого існування. Це важливо особливо для тих, хто відчуває себе невпевнено. Життя проходить, події змінюють один одного, але відчуття осмисленості не виникає. Час розмиває нашу ідентичність і погрожує звернути нас в ніщо. Сфотографувавшись, людина перешкоджає власній дезінтеграції. Постійно фотографуючись, вона отримує якусь подобу осмисленості: жити, для того щоб залишатися на фотографіях.

Французький філософ Жан Бодрійяр вважає, що сьгоднішні засоби масових комунікацій інтенсивно впливають на соціум, виробляють помилкову реальність і віддаляють індивідів від соціальної дійсності [Ажимова Л. В. Жан Бодрийяр о феномене массовых коммуникаций в обществе потребления / Л. В. Ажимова. // Гуманитарные исследования в восточной сибире и на дальнем востоке. – 2012. – № 3. – С. 102–110].

Сучасна людина, навіть якщо її життя є втіленням комфорту і безпеки, знаходиться у дуже вразливому стані. Це пов'язано з тим, що вона зовсім беззахисна перед тією величезною кількістю відомостей, які необмежено надходять з різних джерел. Людина не просто стає жертвою і заручником екрану, вона сама стає екраном, на який проектується будь-які зовнішні впливи [Дьяков А.В. Жан Бодрийяр: Стратегии "радикального мышления". --СПб.:Изд-во СПб. ун-та, 2008. – 357 с.].

Процес створення селфі має набагато більш глибокі мотиви, ніж бажання або небажання когось зацікавити. Жан Бодрійяр писав, що бути підключеним до образу себе на екрані, до своєї вітальності куди важливіше, ніж нею володіти. Я на екрані – отже, я існую. Стан підключеності до власних селфі є доказом життя у світі домінуючого візуального образу. І доводити це доводиться регулярно [МОИСЕЕВ В. Почему люди думают, что их многочисленные сэлфи кому-то интересны? [Електронний ресурс] / ВЛАДИСЛАВ МОИСЕЕВ – Режим доступу до ресурсу: <http://thequestion.ru/questions/466/pochemu-lyudi-dumayut-chto-ih-mnogochislennye-selfi-komu-to-interesny>.].